

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਭੈਣ - ਭਰਾ ਦੇ ਵੀ ਭਾਣ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ, ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੋ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਨੋਟ ਕਰੋ। ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ ਫਿਰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਸਕਾਂਗੇ। ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ - ਕੱਢਦੇ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਸਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਮੱਤਵ ਨਾ ਰਹੇ। ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਤਮੰਨਾ ਨਾ ਰਹੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇੱਕ ਹੈ ਮਾਨਵ ਬੁੱਧੀ, ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਬੁੱਧੀ, ਫੇਰ ਹੋਵੇਗੀ ਦੈਵੀ ਬੁੱਧੀ। ਮਾਨਵ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਬੁੱਧੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਵਿਲ - ਆਈਜ਼ਡ, ਦੂਸਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ। ਦੇਵਤੇ ਹਨ ਵਾਈਸਲੈਸ, ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਵਿਸ਼ਵ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ - ਆਈਜ਼ਡ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲਾਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਹੋਣਗੇ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ - ਆਈਜ਼ਡ ਮਨੁੱਖ ਰਾਵਣ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ - ਆਈਜ਼ਡ, ਇੱਕ ਵੀ ਸਿਵਿਲ - ਆਈਜ਼ਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਸੈਮੀ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਦੇ। ਜਦੋਂ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਉਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ - ਆਈਜ਼ਡ (ਭਰਾ - ਭਰਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ) ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੇ ਭਾਣ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ। ਭਰਾ- ਭਰਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਦਾ ਅਰਥ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਹੈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ੁਰਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮੰਜਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਗੇ- ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੀ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਭੁੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮਚਰੀ ਲਵ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ - ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਕਮੀ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਚਲੇਗਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਵੀ ਸੁਧਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਜੇ ਕੱਚੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਵਸਥਾ ਤੁਹਾਡੀ ਇੰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਆਈ, ਹੁਣ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ - ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਟੀ ਵੀ ਨਾ ਚੁੱਕੋ, ਉਹ ਵੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਮੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਮਮੱਤਵ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਠੀਕਰੀਆਂ, ਕਿੱਥੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ। ਮੰਗਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੇ ਘੱਟ 6 ਘੰਟੇ ਸਰਵਿਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੈਕਰੀ 8 ਘੰਟੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੀ ਸਰਵਿਸ 5- 6 ਘੰਟੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇ। ਵਿਸ਼ਵ ਮਨੁੱਖ ਕਦੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ...ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿੰਨੀ ਉਪਰਾਮ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਮੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਮੱਤਵ ਨਾ ਰਹੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੱਚ - ਸੱਚ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਫਰੈਸ (ਤਾਜਾ) ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ, ਫੇਰ ਇਹ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਦੀ ਮਤ ਹੈ ਫੇਰ ਗਤੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਭਨੂੰ

ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਜਦੋਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਤੋਪ੍ਰਥਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਵੀ ਨੌਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਵਧੀਆ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਬੱਚਾ ਯੋਗੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਵਾਈਸਲੈਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਐਸੇ - ਵੈਸੇ ਖਿਆਲਾਤ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਪਾਪ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਤਾਂ ਸਮਝਣ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਫੁਰਸਤ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਏਗਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਇੰਸਲਟ ਹੋਈ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਲ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਲ - ਕਲ ਕਰਦੇ ਕਾਲ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁਭ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਾਲ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣੇ ਬੰਬ ਡਿੱਗੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਭੁਚਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਵੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਸਰਕਾਰ ਗੱਡੀਆਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਆਦਿ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਪਵੇ। ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਵੇਂ ਆਮਦਨੀ ਵਧਾਈਏ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਕਣ। ਅਨਾਜ ਕਿੰਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੇਹਨਤ ਹੈ, ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਥੇ ਆਏ ਹੋ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਰੰਤੂ ਜੇ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਗਿਆਨ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ੱਤ ਸੇਲ ਕੋਨਸੀਅਸ ਬਣ ਸਕੋਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ। ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਦੀ ਵੀ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਵੀ ਪਿਛੋਂ ਆਕੇ ਬਾਕੀ ਲਕੀਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਨਿਲ (ਖਤਮ) ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਖਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਤ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਲਾਈਟ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬੈਟਰੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਖੁੱਦ ਹੀ ਆਕੇ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਯੋਗ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਟੀਚਰ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਟੀਚਰ ਜੇ ਮਤ ਦੇਣਗੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਟੀਚਰ ਅਥਵਾ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਹਰੀ ਓਮ ਜਾਂ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਾਪਿਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾਸਤਿਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਾਸਤਿਕ, ਨਿਧਨ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜ੍ਹਾ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਕੋਧ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਅਸ਼ਾਂਤੀ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੀ ਅਪਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਹੈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ। ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਧਨੀ ਤੋਂ ਨਿਧਨ ਦੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਫੇਰ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦਾ, ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਝੋਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਸਨ, ਦੋਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਿਲ ਆਈਜ਼ਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈਜ਼ਡ ਹਨ। ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਜਿਹੇ ਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਰਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਰਹੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਵਿੱਚ ਆਸਕਤੀ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਅਵਸਥਾ ਅਜਿਹੀ ਉਪਰਾਮ ਰਹੇ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

2. ਕਾਲ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸੁਭ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਿਮਾਰੀ ਕੋਨਸੀਅਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੋਲ ਕੋਨਸੀਅਸ ਭਵ: ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ ਹੀ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ - ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤਨ ਦਾ ਅਸਰ ਮਨ ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਡਬਲ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਬਿਮਾਰੀ ਕੋਨਸੀਅਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੋਲ ਕੋਨਸੀਅਸ। ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਕਦੇ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਵਾਈ ਰੂਪੀ ਫਰੂਟ ਖਾਕੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਗੁਣ, ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਅਨੁਭਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨਾ।

*****